

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 16 ກຸມພາ 2020 (02-16-2020)

ຄວາມເລົ່າໂລມໃຈມາຈາກໃສ?

ເມື່ອທ່ານປ່ວຍໄຂ້, ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານເຫັນວ່າເປັນຄວາມເລົ່າໂລມໃຈ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມເລົ່າໂລມໃຈແກ່ເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລົ່າໂລມໃຈແກ່ຄົນອື່ນດ້ວຍ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ແກງໄກ່. ຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ກິນແກງໄກ່ໃນທັນທີ ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມເປັນໄຂ້ຫວັດ. ຄົນອີກກຸ່ມໜຶ່ງຈະທົດລອງຢາທຸກຊະນິດຈາກຮ້ານຂາຍຢາໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງການໃບສັ່ງຈາກທ່ານໝໍ! ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຢາປະຈຳບ້ານຂອງແມ່ຕູ້. ຊຶ່ງສິ່ງຜິດທີ່ດີສຳລັບພວກເຂົາ ເຫດສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງກັບກາຍມາເປັນຜູ້ໂຄສະນາວ່າຕໍາຣາຂອງແມ່ຕູ້ສາມາດປິ່ນປົວພຍາດໄດ້ຫລາຍຊະນິດ.

ຢາປະຈຳບ້ານບາງຢ່າງເບິ່ງຄືວ່າແປກປລາດ. ຕົວຢ່າງ, ບາງຄົນເອົາຜັກບົວຜັກທຽມຫຼືນ້ຳມັນໄກ່ໃສ່ໃນຖົງຕີນແລ້ວເອົາມາມັດຄໍໄວ້ (ເຮົາບໍ່ສາມາດຮັບຮອງສິ່ງນີ້ໄດ້ ເພາະກິນຂອງຖົງຕີນນັ້ນອາດຈະເຕືອນຄົນອື່ນວ່າທ່ານກຳລັງເປັນໄຂ້ຫວັດ!). ແຕ່ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນຮູ້ດີວ່າເມື່ອເຮົາບໍ່ສະບາຍ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະມາທຽບກັບການທີ່ມີຜູ້ປົກຄອງຢູ່ໃກ້ຊິດກັບເຂົາ. ການຢູ່ໃກ້ຊິດຂອງໃຜກໍຕາມເປັນການຊ່ວຍຢ່າງໜຶ່ງ, ແຕ່ການຢູ່ໃກ້ຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ຊຶ້ງຮັກແລະເປັນຫວ່າງເປັນໃຍທ່ານໃນທຸກສະຖານະການ ເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຈາກທັງໝົດນັ້ນເລີຍ!

ການຢູ່ໃກ້ຊິດຂອງໃຜຜູ້ໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນກໍລະນີທີ່ທ່ານມີຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານ. ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃກ້ກັບພວກເຮົາແນ່ນອນ ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນໃນພຣະຄຳພີ 2 ໂກຣິນໂທ. ໃນນັ້ນພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ຄວາມເລົ່າໂລມໃຈແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 2 ໂກຣິນໂທ 1:3-4ກ

³ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍຄືພຣະບິດາຜູ້ຊົງຄວາມເມດຕາ ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເລົ່າໂລມໃຈທຸກຢ່າງ. ^{4ກ}ພຣະອົງຜູ້ຊົງເລົ່າໂລມໃຈເຮົາໃນການທຸກລຳບາກທຸກຢ່າງຂອງເຮົາ...

ມາຮອດຕອນນີ້ຂອງການສຶກສາພຣະຄຳພີ, ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມເຈັບປວດແລະທົນທຸກທໍຣະມານເກີດຂຶ້ນ “ດ້ວຍວິທີໃດ” ແລະ “ເປັນຫຍັງ”, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຫຼາຍກວ່າເຮືອງຄວາມຮູ້. ພວກເຮົາຕ້ອງການ ການບັນເທົາທຸກຈາກການເຈັບປວດແລະທໍຣະມານນັ້ນ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມບັນ

ເທົາທຸກນັ້ນ ຄື: **ພຣະເຈົ້າ**. ພຣະອົງຊົງເປັນ “ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເລົ່າໂລມໃຈທຸກຢ່າງ.” (ຂໍ້ 3). ນີ້ບໍ່ໄດ້ແມ່ນແນວຄິດໃໝ່ໃນ ພຣະຄຳພີ; ພຣະຄຳພີໄດ້ເປີດເຜີຍຢູ່ສະເລ່ຍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນອົງເລົ່າໂລມໃຈແລະອົງພຣະເມດຕາ.

ອົງພຣະເຊື້ອຄືພຣະຜູ້ຊົງ “ເລົ່າໂລມພວກເຮົາໃນທຸກບັນຫາ” (ຂໍ້ 4). ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຈັບປວດທຸກ ທໍຣະມານ ທີ່ອົງພຣະເຊື້ອຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງມີປະສິບການມາກ່ອນ, ຕົວຢ່າງ:

- **ຮູ້ສຶກເຈັບປວດຂອງຄວາມໂດດດ່ຽວ?** ອົງພຣະເຊື້ອໄດ້ຊົງຖືກປ່ອຍຖິ້ມຢ່າງໂດດດ່ຽວເທິງໄມ້ກາງແຂນ.
- **ຮູ້ສຶກຄວາມເຈັບປວດດ້ານຮ່າງກາຍ?** ອົງພຣະເຊື້ອໄດ້ຊົງທົນຕໍ່ຄວາມທຸກແລະທໍຣະມານທີ່ໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍ ຄວາມເຈັບປວດ ແລະຄວາມລະອາຍທັງສິ້ນ.
- **ຮູ້ສຶກຄວາມເຈັບປວດຂອງການປະຕິເສດ?** ອົງພຣະເຊື້ອໄດ້ຊົງຖືກປະຕິເສດຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ - ແມ່ນກະທັ້ງ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ ໄດ້ພາກັນຫັນຫຼັງໃຫ້ພຣະອົງ.

ເມື່ອອາຈານໂປໂລ ໄດ້ເວົ້າວ່າ: “ແມ່ນໃຜເລົ່າໂລມໃຈພວກເຮົາໃນທຸກບັນຫາ?” ເພິ່ນເອງຮູ້ວ່າເພິ່ນເວົ້າເຮືອງ ຫຍັງ. ເພິ່ນເອງກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຍົກເວັ້ນເໝືອນກັນ: ເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມສາມາດນະມັສການພຣະເຈົ້າ ຖ້າມາກາງບັນຫາທີ່ເກີດ ຂຶ້ນ. ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍກທີ່ວ່າ: “ຈົ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ” (ຂໍ້ 3).

ພວກເຮົາສາມາດສະແດງອອກເຖິງການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າເຊັ່ນດຽວກັນ, ແລະຮັບຮູ້ສິ່ງນີ້ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາປະ ເຊີນກັບຄວາມທຸກທໍຣະມານ. ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມເລົ່າໂລມໃຈທັງໝົດຈະຊົງປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາໃນທຸກສະຖານ ທີ່. ແລະດັ່ງທີ່ ອາຈານໂປໂລຈະໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ, ວິທີທີ່ພຣະອົງຈະຊົງພົບປະແລະເລົ່າໂລມໃຈພວກ ພວກເຮົານັ້ນ ຈະຜ່ານໂດຍທາງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງສະເລ່ຍໄປ.

ວິທີທາງອັນໃດແດ່ ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລົ່າໂລມ ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ?

2. 2 ໂກຣິນໂທ 1:4ຂ-7

4ຂ ເພື່ອເຮົາຈະສາມາດໄດ້ເລົ່າໂລມໃຈຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ມີຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ດ້ວຍຄວາມເລົ່າໂລມໃຈທີ່ ເຮົາເອງໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະເຈົ້າ. **5** ເພາະວ່າເຮົາມີສ່ວນທົນທຸກກັບພຣະຄຣິດຫຼາຍເຫຼືອລົ້ນສັນໃດ ຄວາມເລົ່າໂລມໃຈ ຂອງເຮົາເນື່ອງຈາກພຣະຄຣິດກໍຫຼາຍເຫຼືອລົ້ນສັນນັ້ນ. **6** ທີ່ເຮົາທົນຄວາມທຸກລຳບາກນັ້ນກໍເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບ ຄວາມເລົ່າໂລມໃຈແລະຄວາມພົ້ນ ແລະທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈກໍເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບຄວາມເລົ່າ ໂລມໃຈເໝືອນກັນ ຄືຄວາມເລົ່າໂລມໃຈທີ່ຈະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍພຽນສູ້ທົນເອົາຄວາມທຸກເໝືອນຢ່າງທີ່ເຮົາສູ້ທົນຢູ່ນັ້ນ **7** ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຫວັງແນ່ນອນໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ມີສ່ວນໃນຄວາມທຸກສັນໃດເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຄວາມເລົ່າໂລມໃຈຂອງເຮົາສັນນັ້ນ.

ພວກເຮົາສາມາດແລະສົມຄວນຂອບພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານການເລົ່າໂລມໃຈໂດຍຜ່ານອົງພຣະເຊື້ອ ຄຣິດ, ແຕ່ການເລົ່າໂລມໃຈທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ປະທານນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ຜົນປະໂຫຍດສຳລັບພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ. ພຣະອົງຊົງ ມີພຣະປະສົງຈະຍື່ນການເລົ່າໂລມໃຈນັ້ນແກ່ຄົນອື່ນໂດຍຜ່ານທາງພວກເຮົາ. ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງການເລົ່າໂລມໃຈໃນຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເປັນ ທີ່ ຂອງການເລົ່າໂລມໃຈ ແລະການຊົງປາ

ກົດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ.

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຈິງນີ້ສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກກໍລະນີຂອງການທຸກທໍຣະມານ, ໃນທີ່ນີ້ໂປໂລໄດ້ເວົ້າໂດຍສະເພາະ ເຖິງຄວາມທົນທຸກທໍຣະມານກ່ຽວກັບຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງພວກເຮົາຮູ້ໃນນາມ: ການຖືກຂົ່ມເຫັງ ໂປໂລໄດ້ ບໍລິຍາຍສິ່ງນີ້ໃນເລື່ອງ “ການທົນທຸກທໍຣະມານຂອງອົງພຣະຄຣິດ” (ຂໍ້ 5). ເມື່ອພວກເຮົາປັບຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າກັບອົງ ພຣະຄຣິດ, ຊາວໂລກຈະປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາເຊັ່ນດຽວກັບພວກເຂົາປະຕິບັດຕໍ່ພຣະອົງ.

ອາຈານ ໂປໂລ ສາມາດເປັນທີ່ຂອງການເລົ່າໂລມໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາຄັບຂັນ ດ້ວຍເຫດວ່າເພິ່ນເອງເປັນຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການເລົ່າໂລມໃຈຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນເອງໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫັງ. ໂປໂລໄດ້ປະສົບກັບການຂົ່ມເຫັງໂດຍ ກົງ, ແລະພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງທີ່ໃຫ້ການເລົ່າໂລມໃຈແກ່ຄົນອື່ນ. ໂປໂລ ບໍ່ມີຄວາມລະອາຍຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງເພິ່ນ; ເພິ່ນອິດທິນການທົດລອງເພື່ອວ່າເພິ່ນຈະໄດ້ແບ່ງປັນພຣະຄຣິດ. ເນື່ອງຈາກຄວາມທຸກທໍຣະມານທີ່ເພິ່ນໄດ້ອິດທິນ, ໂປໂລສາມາດແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໃນເມືອງໂກຣິນໂທ.

ມີຫຍັງເປັນອຸປະສັກ ຊຶ່ງບາງຄັ້ງກົດກັນພວກເຮົາ ຈາກການໄປພົບຜູ້ທີ່ເຈັບປວດທົນທຸກທໍຣະມານ ?

3. 2 ໂກຣິນໂທ 1:8-11

⁸ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ເຖິງຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ເຮົາໃນແຂວງອາເຊັງຊິ່ງເຮັດໃຫ້ ເຮົາໜັກໃຈເຫຼືອກຳລັງ ຈົນເຮົາໝົດຫວັງທີ່ຈະເອົາຊີວິດພີ່ນ້ອງໄດ້. ⁹ທີ່ຈິງ, ເຮົາຄາດວ່າເຮົາໄດ້ຖືກໂທດປະທານຊີວິດແລ້ວ ແຕ່ທີ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ, ກໍເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາໄວ້ໃຈໃນຕົວເອງ ແຕ່ໃຫ້ໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທັງປວງຄົນມາຈາກ ຕາຍ. ¹⁰ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາພີ່ນ້ອງຈາກມໍຣະນາພັຍ ແລະຈະຊົງໂຜດເຮົາອີກ. ເຮົາໄວ້ໃຈໃນພຣະອົງວ່າຍັງຈະ ໂຜດໃຫ້ເຮົາພີ່ນ້ອງຕໍ່ໄປ. ¹¹ຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮ່ວມກັນຊ່ອຍໃນການອ້ອນວອນສຳລັບເຮົາດ້ວຍ ເພື່ອວ່າຄົນຈຳນວນ ຫຼາຍຈະໄດ້ຂອບພຣະຄຸນຍ້ອນເຮົາ ເນື່ອງຈາກພຣະຄຸນທີ່ຊົງປະທານແກ່ເຮົາ ອັນເປັນການຊົງຕອບສນອງຕໍ່ຄຳອ້ອນ ວອນຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍ.

ອາຈານ ໂປໂລ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໃນອີກວິຖີທາງໜຶ່ງ ຊຶ່ງພວກເຮົາສາມາດເປັນທີ່ແຫ່ງການເລົ່າໂລມໃຈຂອງ ພຣະເຈົ້າສູ່ຄົນອື່ນ. ໃນການບັນລະຍາຍເຖິງປະສົບການອັນເຈັບປວດຂອງເພິ່ນທີ່ແຄວ້ນເອເຊັງ, ເພິ່ນໄດ້ປະກາດຮັບ ຮູ້ວ່າຄວາມເຈັບປວດເຫຼົ່ານັ້ນມັນເຫຼືອທົນ ແລະ ເກືອບຕາຍຍ້ອນ. ຂ້າພະເຈົ້າມັກຄວາມໂປ່ງໃສຂອງໂປໂລ: ລາວໄດ້

ສາຣະພາບວ່າລາວ "ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ" (ຂໍ້ 8). ເຖິງປານນັ້ນ ໂປໂລ ໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າເພິ່ນບໍ່ ສາມາດທີ່ຈະເພິ່ງພາຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງທີ່ຈະເອົາຂະນະເຫດການນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ອາສັຍການໄວ້ວາງໃຈຕໍ່ພຣະ ເຈົ້າ. ການເຊື່ອແລະໄວ້ວາງໃຈມາເຖິງໃນເມື່ອພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າ ເໝືອນອາຈານໂປໂລໄດ້ເຫັນ. ໂປໂລໄດ້ຈຳ ຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ: "ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທັງປວງຄົນມາຈາກຕາຍ." (ຂໍ້ 9). ຮິດອຳນາດ ອັນນີ້ລະທີ່ໄດ້ຊົງທຳງານໃນຊີວິດຂອງໂປໂລຢູ່ໃນອະດີດ, ພຣະອົງຈະຊົງສືບຕໍ່ທຳງານໃນປັດຈຸບັນແລະໃນອະນາຄົດ. ຜລິດຕະພັນທັມມະຊາດຂອງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈນັ້ນແມ່ນ ຄວາມຫວັງ. ໂປໂລມີຄວາມໝັ້ນໃຈ, ຢ່າງ ໝັ້ນຄົງ, ແລະຢ່າງແນ່ນອນໃຈວ່າ "ເຮົາໄວ້ໃຈໃນພຣະອົງວ່າຍັງຈະໂຜດໃຫ້ເຮົາພີ່ນ້ອງຕໍ່ໄປ." (ຂໍ້ 10).

ໃນຂະນະທີ່ ໂປໂລ ຮູ້ລະດັບຂອງຄວາມເລົ່າໂລມໃຈ ດ້ວຍເຫດຜົນຂອງຄວາມຫວັງແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນ ອົງພຣະເຈົ້າໃນລະຫວ່າງການທົດລອງ, ເພິ່ນໄດ້ຮູ້ເໝືອນກັນວ່າເພິ່ນໄດ້ຮັບການອຸປະຖຳຊາກຄົນອື່ນຜ່ານທາງ ການອ້ອນວອນອະທິຖານ. ອັດສາວິກໄດ້ຮັບການເລົ່າໂລມໃຈຈາກຜູ້ຄົນທີ່ "...ຊ່ອຍໃນການອ້ອນວອນສຳລັບເຮົາ ດ້ວຍ" (ຂໍ້ 11). ຮູ້ດີວ່າຄົນອື່ນໄດ້ຍືນຍູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອອະທິຖານເພື່ອພວກເຮົານັ້ນ ກໍເປັນການ

ເລົ່າໂລມໃຈໃນເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກ ແລະອັດຕັດທີ່ສຸດ...

ຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ໆຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດແລະທົນທຸກທໍຣະມານ ແມ່ນຂອງຂວັນອັນປະເສີດ ແກ່ພວກເພິ່ນແລະເປັນເຫດຜົນທີ່ຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອບັນດາຄົນ ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກໂດຍສ່ວນຕົວກໍຕາມ, ດັ່ງດຽວກັນກັບບັນດາຄົນທີ່ເຊື່ອທີ່ກຳລັງຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງຢູ່ທົ່ວທຸກມຸມໂລກ ໃນຂະນະນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງ. ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍສາຍຕາຂອງມະນຸດທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດໃຫ້ ແຕກຕ່າງ. ທັງໝົດມັນເປັນການນຳມາຊື່ງ: ການຂອບພຣະຄຸນ, ການສັຣເສີນ, ແລະພຣະຮັສມີຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງກະ ທຳໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງໝົດທັງປວງ. ອາແມນ.

ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຄິດວ່າ ການອ້ອນວອນອະທິຖານ ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງໃນພາກສ່ວນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານອາດຈະຮູ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງຫຼືຄົນກຸ່ມນຶ່ງທີ່ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດທົນທຸກທໍຣະມານ. ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ ທ່ານໃຫ້ຄວາມເລົ່າໂລມໃຈແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ. ຈົ່ງເບິ່ງການນຳໃຊ້ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງປາກົດຕົວ.** ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ທ່ານໃຫ້ການເລົ່າໂລມໃຈແກ່ໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ກຳລັງເຈັບປວດ. ພຽງແຕ່ການ ປາກົດຕົວເທົ່ານັ້ນ (ຢູ່ໄກ້ຊິດ) ບາງຄັ້ງຈະເປັນການເລົ່າໂລມໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທຸກສິ່ງທັງໝົດ.
- **ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນ.** ຈົ່ງຄິດເຫັນໃຜຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ໃຫ້ການເລົ່າໂລມໃຈແກ່ທ່ານໃນອະດີດເມື່ອທ່ານຕ້ອງການ. ຈົ່ງຂອບ ພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງໃຊ້ຜູ້ນັ້ນ, ແລະຈົ່ງຂຽນຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈໃນການເລົ່າໂລມໃຈ ແລະອຸປຸ້ມຄຳ ຊູທ່ານໃນເວລາຂັດສົນນີ້.
- **ຈົ່ງອ້ອນວອນອະທິຖານ.** ຈົ່ງຕັ້ງໃຈອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອຄະນະຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ແກ່ກຸ່ມຄົນ, ແລະປະ ເທດ. ທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງເລົ່າໂລມໃຈ ແລະຊົງປະທານພລັງໃນກໍຣະນີທີ່ຜູ້ເຊື່ອຖືກຂົ່ມເຫງຢູ່ທຸກທົນທຸກແຫ່ງໃນ ໂລກນີ້.

ມີວິທີການທີ່ປະລາດຫຼາຍຢ່າງທີ່ຄົນເຮົາພົບກັບຄວາມເລົ່າໂລມໃຈໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມເຈັບປວດທົນ ທຸກທໍຣະມານ - ແລະບາງວິທີອາດຈະໄດ້ຜົນ! ແຕ່ວິທີທີ່ພວກເຮົາທັງໝົດສາມາດຊ່ວຍຄົນໄດ້ແມ່ນການເລົ່າໂລມໃຈທີ່ ພວກເພິ່ນສາມາດພົບພໍ້ ໂດຍຜ່ານອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ.

ອຸປຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <http://lsbf.us> ໂດຍ SSK